

کار خیری که انجام می دهد، ندارد و مختصر می گوید: «امیدوارم این کار ذخیره آخرتم شود». درودی ادامه می دهد: «بیشتر افرادی که کوپن دارند، هنگام ظهر مراجعه می کنند و می خواهند ساندویچ همبرگر پروییمان برایشان درست کنیم و ساندویچ ها را می برند و با خانواده می خورند». او پیشنهاد می دهد: «هرکسی به قدر توانش، در این کار مشارکت کند تا تعداد بیشتری از نیازمندان تحت پوشش این طرح قرار بگیرند».

۴. فرزندان هم کمک به هم نوع را یاد گرفته اند

حیدر رحمتی صاحب سوپر میوه بهشت، اولین نفری بوده که برای مشارکت در طرح کرامت، اعلام آمادگی کرده. او در مغازه اش حضور ندارد و به گفته شاگردش به میدان بار رفته و امکان گفتگو با او را پیدا نمی کنیم.

یکی از رستوران های محله خاتم الانبیا (ص)، آخرین مکانی است که به آنجا سر می زنیم. مغازه ای که قیمت منوهای آن، نشان از خوش انصافی صاحب آن دارد. مدیر داخلی آن مریم ضیاءشهبایی است که در کنار همسرش، این مکان را اداره می کند. او می گوید: «دختری ۹ ساله و پسری ۱۴ ساله داریم که آن ها هم به مادر اداره کردن رستوران کمک می کنند. چون مغازه مادر حاشیه خیابان است، هر روز تعداد زیادی افراد نیازمند به اینجا مراجعه می کنند. بچه ها اگر پشت دخی باشند، به هرکسی که از راه برسد، بی حساب و کتاب کمک می کنند. وقتی سال گذشته همسر در باره طرح کرامت گفت هر چهار نفر مان استقبال کردیم. امسال هم همین طور. چه لذتی بالاتر از کمک به هم نوع.»

احمد علیزاده صاحب رستوران هم در باره جزئیات کار خیری که در آن شریک شده اند، می گوید: «به افرادی که بن دارند، روزی سه وعده غذای گرم به طور رایگان می دهیم. معمولاً هم خانم ها برای دریافت وعده ناهار مراجعه می کنند. به همکارانم که غذا را در طرف می کشند همیشه توصیه می کنم برای این افراد غذای مورد علاقه شان را هر چه که باشد، پروییمان بکشند.»

کاسبان نیکوکار محله خاتم الانبیا (ص)، در دهه کرامت، اجناس خود را به طور رایگان به نیازمندان محله می دهند

لذت تقسیم

شهرکی: برای دومین سال است که در چنین روزهای جشن و سروری، تعدادی از کاسبان محله خاتم الانبیا (ص) دست به دست هم داده و با همیاری هم، کار خیر پنهانی را برای کمک به نیازمندان و دستگیری از خانواده های کم بضاعت محله انجام می دهند. در واقع گروهی از مردم بی نام و نشان، دست به دست هم داده و تصمیم گرفته اند به برکت دهه کرامت، یاری رسان نیازمندان باشند.

فاطمه نورپور معتمد محله است که برای دومین سال، هماهنگی کارها را انجام داده و برای انجام این عمل خدایستادانه، برنامه ریزی های لازم را انجام داده است. به واسطه او که مسئول فرهنگی خواهران در مسجد امام محمد باقر (ع) نیز هست، در دهه کرامت، خواروبار و میوه و گوشت و غذای گرم به خانواده های بی بضاعت محله داده می شود.

می شناسم. پس از جلب رضایت کاسبان، ۱۵ خانوار محروم را که از دیگران مستحق تر بودند، انتخاب کردم. بن های کاغذی مواد پروتئینی و خواروبار و میوه و ساندویچ و غذای گرم را به طور جداگانه چاپ کرده و مهر مسجد امام محمد باقر (ع) را پشت آن زدیم. قبل از دهه کرامت این بن ها را در اختیار خانواده ها قرار دادیم و آن ها حالای می توانند در روز مشخصی به این مغازه های این کسبه مراجعه کرده و به میزان معلوم، به طور رایگان، کالای مورد نیاز خود را تحویل بگیرند. طوری برنامه ریزی کردیم که این خانواده ها با هم روبه رو نشوند و عزت نفس شان حفظ شود.»

۴. رقم بن ها از حقوق کم می شود

حامد عزیزیان کاسب جوانی است که برای اولین بار در این کار خیر شرکت می کند. او قرار است به ۱۵ خانواده، به میزان مشخص، خواروبار رایگان بدهد. او که خودش ساکن خیابان امام زمان (عج) است، می گوید: «این مغازه مال من و شریکم است و چون من برای این کار اعلام آمادگی کرده ام، قرار گذاشته ایم به میزان رقمی که قرار است به نیازمندان خواروبار بدهیم، پایان ماه از حقوق کم شود.»

او هدفش از انجام این کار را رضایت خدای داند و می گوید: «اگر توان مالی ام بیشتر بود، رقم بن ها را بیشتر می کردم.»

۴. کاش هرکسی به قدر توانش، مشارکت کند

از اهالی حوالی آرامگاه فردوسی است و مغازه

شیوه دادن اوراق نیز به این صورت است که نیازمندان در روزهایی معین، بن هایی را که مهر مسجد در پشت آن ها خورده، به کاسبان شرکت دهنده در این طرح می دهند و به اندازه ای مشخص، میوه، گوشت، خواروبار و غذای گرم از مغازه دار دریافت می کنند. به بهانه این اتفاق خوب، سراغ خانم نورپور و کاسبان نیکوکاری رفتیم که در این طرح شرکت کرده اند.

بانوی فعال فرهنگی منطقه ما که اهالی او را به عنوان امین و معتمد خودشان می شناسند، جزو کسانی است که تلاش می کند ساعات عمرش را برای رضای خدا و گره گشایی از کار خلق خدا سپری کند. فاطمه نورپور که خودش در این محله بزرگ شده است، سال گذشته برای اولین بار دست به اجرای طرح کرامت در محله خود زد. او در این باره می گوید: «تعدادی از کاسبان هم محله ای ما برای اینکه همسایه شان سرگرسنه بر بالین نگذارد، آستین ها را بالا داده اند. آن ها دور هم جمع شده اند تا به برکت این ایام دلی را شاد کنند.»

او از اعتماد اهالی به یکدیگر می گوید و آن را یکی از ارزنده ترین امتیازات محله خود می داند: «اینکه کسبه به من اعتماد می کنند و به هر فردی که معرفی می کنم به طور رایگان کالاهای مورد نیازش را می دهند، نعمت بزرگی است و به یک دنیا می ارزد.»

نورپور در ادامه می گوید: «چون قدیمی محله هستم، خانواده های محروم این محله را خوب

این مغازه

مال من و شریکم است و چون من برای این کار اعلام آمادگی کرده ام، قرار گذاشته ایم به میزان رقمی که قرار است به نیازمندان خواروبار بدهیم. پایان ماه از حقوق کم شود